

**DONETSK NATIONAL UNIVERSITY OF THE ECONOMICS AND TRADE
NAMED AFTER MYKHAYLO TUGAN-BARANOVSKY**

THE ACADEMY OF HOTEL MANAGEMENT AND CATERING INDUSTRY

**INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL
INTERNET-CONFERENCE**

**BUSINESS AND ENVIRONMENT OF ITS
DEVELOPMENT: NATIONAL AND
INTERNATIONAL DISCOURSES**

15-17 May, 2013 Donetsk

CONFERENCE PROCEEDINGS

**Donetsk
2013**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ
ІМЕНІ МИХАЙЛА ТУГАН-БАРАНОВСЬКОГО**

АКАДЕМІЯ ГОТЕЛЬНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ХАРЧУВАННЯ

МАТЕРІАЛИ

**IV МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ**

БІЗНЕС ТА УМОВИ ЙОГО РОЗВИТКУ: НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДИСКУРСИ

15-17 травня 2013 р., Донецьк

**м. Донецьк
2013 р.**

ББК 65.290-2

Б 56

УДК 330.3

Б 56 Бізнес та умови його розвитку: національний та міжнародний дискурс : матер. міжнар. наук.-практ. Інтернет конф., 15-17 травня 2013 р. м. Донецьк / М-во освіти і науки України, Донец. нац. ун-т економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського, Акад. готел. менедж. та харчування ; редкол. : Шубін О.О. (голов. ред..) [та ін.]. – Донецьк : [ДонНУЕТ], 2013. - 259 с.

Видається з 2009 р.

Редакційна колегія:

Шубін О.О., д-р екон. наук (голов. ред);

Азарян О.М., д-р екон. наук (заст.

голов. ред.);

Балабанова Л.В., д-р екон. наук;

Виноградова О.В., д-р екон. наук;

Горожанкіна М.Є. д-р екон. наук;

Фролова Л.В., д-р екон. наук;

Чернега О.Б., д-р екон. наук;

Самосьонук Л.М., канд. екон. наук;

Горіна Г.О. канд. екон. наук

dr Ewa Mucha-Szajek, prof. WSHiG

dr Elena Janina

prof., Dr.oec. Maija Šenfelde

Адреса редакційної колегії збірника:

83050, м. Донецьк, вул. Щорса, 31

ББК 65.290-2

© Донецький національний університет
економіки і торгівлі імені Михайла
Туган-Барановського, 2013

© Академія готельного менеджменту та
харчування, 2013

Хассуна Б.	ОСОБЕННОСТИ ФОРМИРОВАНИЯ ЕВРОПЕЙСКОГО ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКОГО ПРОСТРАНСТВА	225
Фомина М.В. Ярославцева Т.А.	ПРОБЛЕМА ПОТРЕБИТЕЛЬСКОГО ВЫБОРА В УСЛОВИЯХ ОГРАНИЧЕННОСТИ РЕСУРСОВ	227
Фомина М.В. Звягинцева М.Ю. Войткова И.Г.	ПРОБЛЕМЫ И МЕТОДЫ УПРАВЛЕНИЯ ПЕРСОНАЛОМ	229
Фоміна М.В. Михайлова К.Р.	ОСОБЛИВОСТІ ЗАКОНОДАВЧОЇ БАЗИ ЩОДО ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОСЕРЕДНИЦТВА	231
Франко Л.С.	ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ ЯК ГОЛОВНА СКЛАДОВА «НОВОЇ ЕКОНОМІКИ»	233
Хаїрова Е.А.	ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ	235
Хомутенко Л.І. Семенец І.О. Супрученко А.С.	ВИКОРИСТАННЯ ФРАНЧАЙЗИНГОВИХ МЕРЕЖ В УКРАЇНІ	237
Чернобай Л.І. Дума О.І.	ПЕРЕДУМОВИ ПОБУДОВИ ЕФЕКТИВНИХ БІЗНЕС- ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ	239
Чорна М.В. Жувагіна І.О.	ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ	241
Шварц Г. В. Садекова А. М.	ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ РОЗРАХУНКІВ З ПЕРСОНАЛОМ ПО ОПЛАТІ ПРАЦІ	243
Шевлякова А.В. Лыкова А.И.	ОСНОВНЫЕ PR-КОММУНИКАЦИИ В СЕТИ ИНТЕРНЕТ	245
Шеремет Т. Г. Кутня І. А. Мошенская М.Ю.	ФІНАНСОВІ ДЖЕРЕЛА МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МВФ ТА СВІТОВИЙ БАНК В СИСТЕМІ ПІДТРИМКИ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЕКТІВ КРАЇН, ЩО РОЗВИВАЮТЬСЯ	247
Шпилева В.А. Сахарова О.С.	СОСТОЯНИЕ И ОСОБЕННОСТИ СИСТЕМЫ ГОСУДАРСТВЕННОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ В БЕЛГОРОДСКОЙ ОБЛАСТИ	249
Яворский А.И. Белозубенко В.С.	ИНВЕСТИЦИИ ЕС В ЭКОНОМИКУ ДОНЕЦКОГО РЕГИОНА	252

регулювання має необов'язковий характер виконання, але його врахування є важливим для підприємств, що здійснюють зовнішньоекономічну діяльність. Дотримання міжнародних вимог у сфері посередництва сприяє уникненню непорозумінь з іноземними контрагентами та швидкому врегулюванню форс-мажорних обставин, що забезпечує зниження витрат діяльності суб'єкта господарювання [2].

Міжнародний рівень регулювання посередницьких операцій представлений конвенціями, директивами ЄС, модельними законами ЮНСІТРАЛ, міжнародними стандартами. Даний рівень забезпечує регулювання даних операцій між різними країнами для уніфікації єдиних вимог у сфері посередництва.

Рационально організована торговельно-посередницька діяльність сприяє оптимізації виробничої і комерційної діяльності, розширенню її масштабів, підвищенню ефективності на основі комплексних ринкових досліджень, вивчення факторів ризику по всій їхній сукупності, достовірного прогнозування майбутнього з достатньо чіткими орієнтирами бажаного комерційного успіху. Тим самим, вказана галузь створює необхідну комерційну інформацію для надання відповідних послуг всім учасникам ринкового обороту, які потребують управління власними ринковими сегментами по всьому ланцюгу відтворювального процесу.

Література

1. Прицюк Л.А., Міщук І.П. Сутність, завдання та принципи організації торговельного посередництва [Текст]/ Л.А. Прицюк, І.П. Міщук// Економічний простір.-2010.-№43.- С. 280-291.
2. Казарян Г.Г. Нормативне-правове регулювання посередницьких операцій: актуальні питання [Текст]/ Г.Г. Казарян// Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю та аналізу.-2012.-Вип.1.- С.131-141.
3. Сальнікова Г.І. Правове регулювання посередництва у підприємницькій діяльності: дисертація канд. Юрид.наук: 12.00.03/Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого.-Х.,2003.

Франко Л.С.

Вищий навчальний заклад Укоопспілки

«Полтавський університет економіки і торгівлі»

ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ ЯК ГОЛОВНА СКЛАДОВА «НОВОЇ ЕКОНОМІКИ»

Сучасний період у розвитку світової економіки в цілому і передових країн зокрема характеризується значним поширенням інформаційних і комунікаційних технологій, комп'ютеризацією всіх сфер людської діяльності і, в першу чергу, господарської. На цій основі посилюються процеси глобалізації, формується безперервний інформаційно-інноваційний потік, створюється новий інформаційний простір. Одночасно модифікуються процеси створення

вартості. Більшу її частину починає становити нематеріальна складова – інформація, знання, інтелектуальний продукт, що формують новий стан економіки, який узагальнюється поняттям «нова економіка».

Останнім часом науковцями приділяється значна увага питанням сутності і складових «нової економіки», класифікації її структурних елементів та ін. Слід відзначити праці сучасних дослідників, таких як В. Білоцерківця, А. Гальчинського, В.Гейця, В.Іноземцева, Л. Федулової та. ін. Разом з тим, багато питань залишається поза увагою. Зокрема, не існує єдності в поглядах науковців на структурні елементи, які формують «нову економіку» та є її основою.

У широкому розумінні «нова економіка», фактично ототожнюється з економікою знань, зважаючи на те, що в рамках такої економічної системи найважливішими чинниками виробництва (порівняно з іншими – землею, капіталом) виступають знання людей та вміння їх застосовувати в інтересах економічного розвитку (людський капітал).

У широкий науковий термінологічний обіг поняття «економіка знань» (knowledge-based economy) ввів Ф. Махлуп; він же став засновником відповідної теорії. Під «економікою, заснованою на знаннях», стали розуміти такий тип економіки, в якому знання відіграють вирішальну роль. У такому значенні цей термін був популяризований П. Друкером та Л.Туроу.

В. Геєць дає економіці знань наступне визначення: «Це економіка, в якій домінуючим фактором є процеси накопичення та використання знань; спеціалізовані (наукові) знання, як і повсякденні, стають важливим ресурсом, який поряд з працею, капіталом і природними ресурсами забезпечує зростання і конкурентоспроможність економічної системи» [4, с.173].

В. В. Білоцерківець та А. В. Лященко трактують економіку знань, як «етап розвитку постіндустріальної економіки, за якого інтелект і знання людини, інформаційні й інші високі технології перетворюються у вирішальний фактор, який визначає тенденції виробничої і соціально-економічної трансформації суспільства» [3, с. 226].

На думку Л.І. Федулової, економіка знань – особливий вид господарської діяльності, результатом якого є створення, розповсюдження та використання знань для забезпечення зростання і конкурентоспроможності [5, с. 53].

Наведені підходи до визначення «економіки знань» дають можливість зробити висновок, що основу економіки знань закладено знання як основний фактор науково-технічного прогресу та інформаційно-інноваційного розвитку. Проте варто відзначити, що ці знання, зосереджені у людському капіталі, тобто знання, які мають здатність накопичуватися та оновлюватися шляхом інвестування в розвиток людської особистості, а отже і людського капіталу. Підтвердженням цьому є думка А. Гальчинського стосовно того, що економіка знань – це повноформатна соціальна економіка, в якій генератором знань та інформації, її першоосновою стає людина [2, с. 236].

«Нова економіка» знаходить свої прояви у всіх сферах суспільного розвитку, адже під її впливом змінюються умови ведення бізнесу господарюючими суб'єктами, поширення інформації у світовому просторі, змінюється система цінностей суспільства та його соціальний розподіл і

причиною таких процесів є зміна місця і ролі знання, яке набуває значення засобу досягнення соціальних та економічних результатів.

Визначальною рисою нової економіки стає те, що відбувається перехід від управління «відчутними» активами до управління нематеріальними активами та інтелектуальним капіталом. Значно посилюється персоналізація виробництва продуктів і послуг, що породжує нові ринки, а роботодавець намагається створити умови для соціального партнерства через максимальну мотивацію своїх робітників для досягнення високих результатів економічної діяльності компанії [1, с. 6].

За умов становлення «нової економіки» основною фігурою будь-якого процесу виробництва стає людина з її знаннями, навичками, досвідом та здатністю перетворення нової інформації на виробничі знання, використання яких призводить до удосконалення процесів господарювання, покращення умов праці та соціальних стандартів, підвищення ефективності господарської діяльності.

Література

1. Брежнева - Єрмоленко О.В. Інтелектуальна складова в структурі елементів нової економіки / О.В. Брежнева - Єрмоленко. // Актуальні проблеми економіки. – 2010. – № 3 (105). – С. 4-12.
2. Гальчинський А. Глобальні трансформації: концептуальні альтернативи: монографія / А. Гальчинський. – Київ: «Либідь», 2006. – 310 с.
3. Рак Н.Є. Економіка знань : сутність та фактори управління знаннями / Н.Є. Рак // Регіональна економіка . – 2009 . – №3 . – С.224-232.
4. Україна у вимірі економіки знань / за ред. В.М. Гесць . – К. : Основа, 2006. – 592 с.
5. Федулова Л. І. Концептуальні засади економіки знань / Л. І. Федулова // Економічна теорія. – 2008. - №2. – С. 37-59.

Хаїрова Е.А.

РВНЗ «Кримський інженерно

- педагогічний університет», м. Симферополь

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ

У сучасних умовах активізації науково-технічного прогресу в ринкових системах господарювання освоєння високих технологій і випуск нової наукомісткої продукції є ключовими факторами сталого економічного росту для більшості промислово розвинутих країн світу, а рівень економічного розвитку будь-якої національної системи визначається інтенсивністю інноваційної діяльності.

Інноваційний розвиток національної економіки України неможливий без формування й функціонування регіональної інноваційної системи. Ефективність розвитку регіональної інноваційної системи передбачає підвищення рівня конкурентоспроможності регіону, що в свою чергу впливає на конкурентоспроможності національної економіки. Передача певних функцій